

پانیوم - شماره بیست و یک

حرکت به سوی قانون یکشنبه در سرزمین جلال

Jeff Pippenger

2026-03-05

تاریخی که در دانیال باب یازدهم از آیه شانزدهم تا بیست و دوم آمده است، با تمثیلی از قانون یکشنبه آغاز می‌شود و به همان پایان می‌یابد. اینکه آغاز و انجام آن خط یکسان است، امضای مسیح را به عنوان آلفا و امگا مشخص می‌سازد. از حیث نبوی اقتضا دارد که آیه شانزدهم با آیه بیست و دوم منطبق شود. چون چنین شود، تاریخ سرزمین مجید، همان که در خط مکابیان بازنمایی شده است، به تاریخ آیات ده تا پانزده منتقل می‌گردد.

مکابیان

قیام مکابیان نمایانگر بیست و دو سالی است که در ۱۷۷۶ آغاز شد و در ۱۷۹۸، هنگامی که ایالات متحده به ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس تبدیل گردید، پایان یافت. این امر عدد بیست و دو را به منزله تاریخی که به طور مستقیم به زمان آنها در ۱۷۹۸ پیوسته است، معین می‌سازد؛ همان جایی که آیه چهارم باب یازدهم کتاب دانیال آغاز می‌شود.

تشخیص نسبت عدد بیست و دو با سال ۱۷۹۸ اهمیت دارد. قیام مکابیان، در مقام نمونه‌ای برای انقلاب آمریکا، هر دو انقلاب سرزمین جلال (حرفی و روحانی) را به منزله انقلاب‌هایی هم‌راستا می‌نمایند که سیاست حکمرانی سلوکیان و پادشاهان اروپایی و نیز سیاست کلیسایی یونان و روم را طرد کردند. در هر دو شهادت تاریخی، یونان و روم نماینده پادشاه شمال بودند.

خط مکابیان در آیه بیست و سه بازنمایی شده است، اما تاریخی را بازنمایی می‌کند که آغازش سی و سه سال پس از پانیوم آیه پانزده بود و اندکی بیش از یک سده پیش از پومپی آیه شانزده واقع شد. این خط در داوری صلیب پایان می‌یابد، داوری‌ای که تا سال 70 میلادی امتداد یافت، گرچه آن دوره داوری در آیه بیست و دو صرفاً «صلیب» نامیده شده است. از منظر نبوی، خط مکابیان، که سرزمین جلال را از 1776، سپس در 1798 با دودمان حسمونی و آنگاه با دودمان هیرودی تا صلیب و سال 70 میلادی نمایندگی می‌کند، در آیه بیست و دو پایان می‌یابد و با بیست و دو سال از 1776 تا 1798 آغاز می‌شود. آن بیست و دو سال از 1776 تا 1798 همچنین نماد بیست و دو سال از 9/11 تا 2023 است که در باب دهم دانیال به صورت بیست و دو روز تمثیل شده بود. خط مکابیان با «بیست و دو» آغاز می‌شود و با «بیست و دو» پایان می‌یابد.

چهار فرمانروای رومی

آیات شانزدهم تا بیست و دوم چهار فرمانروای رومی را به طور مستقیم شناسایی می‌کنند و در متن همین آیات خط دیگری را نیز بازنمایی می‌کنند. خط مکابی بر پایه اصل «تکرار و بسط» همسو شده است، و خط رومی به طور مستقیم در آیات ارائه گردیده است. پومپی دو مانع نخست از سه مانع را در هم شکست، در همان حال که روم در نبرد آکتیوم در سال ۳۱ پیش از میلاد به تخت نشست و به عنوان چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس سربرآورد. پس از او یولیوس قيصر، اوگوستوس قيصر و تیرریاس قيصر آمدند. پومپی سپهسالار بود، و سه نماد پایانی در مقام امپراتوران به هم پیوسته‌اند.

آخرین آن چهار فرمانروا در آیه بیست و دو، که در آن مسیح مصلوب شد، می‌میرد؛ از این رو باید آخرین آن چهار فرمانروای روم را به قانون روز یکشنبه آیه شانزده بازگردانیم. در این صورت، پومپه نماینده نخستین از چهار نشان راه خواهد بود، که چهارمین و واپسین آن با قانون روز یکشنبه آیه شانزده هم‌راستا می‌شود. آیه شانزده مصداقش تیرریاس قیصر است، و نبرد پانیوم آیه پانزده مصداقش آگوستوس قیصر، و نبرد رافیا در آیه یازده مصداقش یولیوس قیصر است؛ و بدین‌سان ژنرال پومپه به‌عنوان آیه ده و سال ۱۹۸۹ معین می‌گردد.

این امر نشان می‌دهد که «تاریخ پنهان» آیه چهارم باب یازدهم دانیال—تاریخی که از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شود و تا قانون یکشنبه آیه چهارم و یکم امتداد می‌یابد—به‌وسیله سه خط نبوت بازنمایی می‌شود که در تاریخ بازنموده در آیات ده تا بیست و سه یافت می‌شوند. مکابیان، حاکمان رومی، و سه نبرد قدرت‌های نیابتی روم.

این بار سوم است که نزد شما می‌آیم. به گواهی دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت خواهد شد. دوم
قرنتیان ۱:۱۳.

سه جنگ نیابتی

آیه ده پایان جنگ چهارم سوریه را، که از ۲۱۹ تا ۲۱۷ پیش از میلاد رخ داد، نشان می‌دهد؛ هنگامی که آنتیوخوس سوم ماگنوس (بزرگ) پیشاپیش نبرد آیه یازده، یعنی نبرد رافیا، تجدید قوا کرد؛ نبردی که نمایانگر آن یولیوس قیصر خواهد بود. آیه ده فروپاشی اتحاد شوروی در سال ۱۹۸۹ را، چنان‌که در آیه چهارم نمایانده شده، مشخص می‌کند، و پومپه با آن تاریخ هم‌سو است. آیه شانزده فتح سرزمین مجید یهودا را نمایان می‌کند که نمونه قانون یکشنبه در ایالات متحده است، اما پومپه همچنین با ۱۹۸۹ هم‌سو است، و در ۱۹۸۹ روم معاصر نخستین مانع خود را فتح کرد؛ لیکن در این کار، هم‌زمان، آمریکای پروتستان را نیز از حیث روحانی مغلوب ساخت، آنگاه که رونالد ریگان را اغوا کرد تا با سرزمین مجید اتحادی پنهانی برقرار کند. اتحاد یک پادشاه با فاحشه روم، نمایانگر زنا روحانی است.

سال ۱۹۸۹ زمانی بود که فاحشه رم آغاز کرد به بیرون آمدن از دوره هفتادساله خود تا با همه پادشاهان زمین زنا کند. نخستین پادشاه در سال ۱۹۸۹ ایالات متحده آمریکا است، زیرا ایالات متحده را نیز آخاب نمایندگی می‌کند که با ایزابل، که در اشعیا بیست و سه فاحشه صور است، ازدواج کرده بود.

و در آن روز واقع خواهد شد که صور به مدت هفتاد سال، بر حسب ایام یک پادشاه، به فراموشی سپرده خواهد شد؛ و پس از انقضای هفتاد سال، صور همچون فاحشه‌ای سرود خواهد خواند. ای فاحشه‌ای که به فراموشی سپرده شده‌ای، بریطی برگیر و در شهر بگرد؛ خوش‌نوازی کن، سرودهای بسیار بخوان، تا به یاد آورده شوی. و واقع خواهد شد که پس از پایان هفتاد سال، خداوند به صور توجه خواهد کرد، و او به مزد خویش بازخواهد گشت، و با جمیع ممالک جهان بر روی زمین زنا خواهد ورزید. اشعیا ۲۳:۱۵-۱۷.

زن فاحشه در «وقت آخر» در سال ۱۷۹۸، هنگامی که مطابق آیه چهارم از باب یازدهم دانیال زخم مرگبار خود را دریافت کرد، به فراموشی سپرده شد. در «وقت آخر» در سال ۱۹۸۹، او دوره التیام زخم مرگبار خویش را آغاز می‌کند، از طریق زنا کردن با آن پادشاهی که نخستین خواهد بود که نشان اقتدار او را تحمیل کند. آن پادشاهی به‌وسیله آخاب و نیز به‌وسیله فرانسه نمایانده شده بود؛ فرانسه، که در سال ۵۳۸ پاپیت را بر سریر زمین نشاند و نخستین پادشاهی بود که از برآمدن قدرت پاپی پشتیبانی کرد. از این رو، ایشان به «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و نیز به «دختر ارشد کلیسای کاتولیک» ملقب‌اند. فرانسه و آخاب هر دو بر نقش ایالات متحده از ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه شهادت می‌دهند.

در اشعیا باب بیست‌وسه، از فاحشه صور سخن می‌رود؛ همان فاحشه مکاشفه باب هفده که بر پیشانی‌اش «بابل عظیم» نوشته شده است. او برای تاریخ ایالات متحده، از سال 1798 به بعد، «فراموش» می‌گردد؛ زمانی که پاپی‌گری از آن‌که پادشاهی پنجم نبوت کتاب مقدسی، یعنی وحش دریا در مکاشفه باب سیزده، باشد بازایستاد. سپس ایالات متحده نقش خویش را به منزله پادشاهی ششم نبوت کتاب مقدسی، یعنی وحش زمین مکاشفه باب سیزده، آغاز کرد. نهایتاً ایالات متحده به پادشاه برتر ده پادشاه مکاشفه باب هفده بدل می‌شود. تاریخ نمادین دوره‌ای «هفتادساله»، یعنی «ایام یک پادشاه»، نمایانگر آن هفتاد سالی است که بابل به منزله نخستین پادشاهی نبوت کتاب مقدسی سلطنت کرد. این، تاریخ ایالات متحده را از 1798 تا قانون یکشنبه تمثیل می‌کند؛ جایی که خط بیرونی تاریخ آمریکا به شاخ جمهوریت و خط درونی به شاخ پروتستان نمایانده می‌شود. آن دو شاخ که قلب قانون اساسی را نمایندگی می‌کنند—همانی که جدایی دولت‌داری و کلیسادی را مقرر می‌دارد—موضوع آینده آمریکا هستند.

برای فاحشه صور هفتاد سال مقرر شده است تا فراموش گردد، و سپس، از زمان آخر در ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه، او آغاز به سرودن می‌کند. او با پیمانی پنهان آغاز کرد، آنگاه که دیانت آمریکای پروتستان را به تصرف درآورد و با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی ساختار سیاسی پادشاه جنوب را سرنگون ساخت. دوره‌ای از هفتاد سال که به تاریخی ختم می‌شود که در آن آنتیوخوس کبیر در میانه دوره‌ای هفده‌ساله ایستاده است؛ دوره‌ای که به ده و هفت تقسیم شده است و حاصل ضرب آن دو «هفتاد» است. در آغاز دوره بیرونی دویست و پنجاه‌ساله‌ای که انجام آن میان رافیا و پانیوم بود، نبوت زمانی درونی دوهزار و سیصدساله آغاز می‌شود، و این آغاز با تعیین «هفتاد» هفته بر قوم دانیال همراه است. در پایان آن هفتاد هفته، در سال ۳۴ میلادی، اسرائیل باستان، به‌عنوان قوم عهدی برگزیده خداوند، برای همیشه از جانب او طلاق داده شد؛ و خداوند آنگاه با عروس مسیحی خویش پیوند زناشویی بست و روی به غیریهودیان آورد.

۲۰۷ پیش از میلاد، آنتیوخوس در میانه «هفتاد» قرار دارد و پایان جایگاه پادشاهی او به منزله «ملت ممتاز» را مشخص می‌سازد؛ یعنی همان «سرزمین مجید» که او برگزید تا در آن اسرائیل معاصر را برپا کند. پایان ایالات متحده به‌عنوان ششمین پادشاهی در هنگام قانون یکشنبه، پایان «هفتاد سال» اشعیاست. خط دویست و پنجاه‌ساله آنتیوخوس، ختم مهلت فیض برای شاخ جمهوری خواه ایالات متحده را مشخص می‌کند، درست پیش از قانون یکشنبه آیه شانزدهم. بیست‌وسه صد سالی که با آغاز داوری در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ پایان یافت، نمونه‌وار دلالت می‌کند بر زمانی که داوری در قانون یکشنبه ختم می‌شود. بیست‌وسه صد سال با «هفتاد هفته» آغاز می‌شود که پایان اسرائیل جسمانی را به‌عنوان قوم برگزیده خدا معین می‌کند. پایان دوره کلی بیست‌وسه صد سال با ختم جنبش پروتستان فرامی‌رسد، در حالی که جنبش ظهور تا قانون یکشنبه امتداد می‌یابد. و چون «در بسته ۱۸۴۴» تکرار شود، درها بر شاخ جمهوری خواه، شاخ پروتستان، و وحش حکومتی بسته خواهد شد.

این‌که آنتیوخوس میان دوره ده و هفت بایستد، به معنای ایستادن در پایان دوران مهلت اوست. دوران مهلت برای حکومت ایالات متحده، که همان وحش زمین است، در هنگام قانون یکشنبه به پایان می‌رسد، اما دوران مهلت شاخ جمهوری خواه پیش از قانون یکشنبه به پایان می‌رسد.

عیسی به او فرمود: به تو نمی‌گویم تا هفت بار، بلکه تا هفتاد بار هفت. متی ۱۸:۲۲.

ترکیب «هفتاد بار هفت» تنها مورد در کتاب مقدس است که در آن اعداد بدین‌گونه با ضرب بیان می‌شوند. «هفتاد بار هفت» همان چهارصد و نود سالی است که برای قوم دانیال «مقرر» شد. این همان هفتاد هفته‌ای است که دوره دوهزار و سیصد را آغاز می‌کند و در پایان دویست و پنجاه سال، از همان نقطه آغازین، آنتیوخوس در میانه ده و هفت فرامی‌رسد. آنتیوخوس کبیر در آنجا در واپسین

پرده‌های داستان خویش، در نمایش قدسی مناقشه‌عظیم، موضع خود را اتخاذ می‌کند.

در بسته سال 1844 نمایانگر در بسته قانون روز یکشنبه است، و پیش از قانون روز یکشنبه آیه شانزدهم، دوره‌ای هفت‌ساله آغاز می‌شود که در آغاز آن آنتیوخوس پایان پادشاهی خود را مشخص می‌کند، و سپس پادشاهی او در پایان آن هفت سال خاتمه می‌یابد. دوره هفت‌ساله نمایانگر زمان آزمون صورت وحش است، و این دوره از نخستین قانون روز یکشنبه در سال 321 آغاز می‌شود. پیش از نخستین قانون روز یکشنبه - که نمونه نمادین آخرین قانون روز یکشنبه است - دوره‌ای ده‌ساله وجود دارد که با یک «فرمان» آغاز می‌شود. با «فرمان» سال 313، آزمونی که با ده سال نمایانده می‌شود آغاز می‌گردد؛ سپس آنتیوخوس نخستین قانون روز یکشنبه را وضع می‌کند و فرصت آزمایشی شاخ جمهوری‌خواه به پایان می‌رسد. در پایان هفت سال، پانیوم و قانون روز یکشنبه فرا می‌رسند و به پدید آمدن تقسیم مشرق و مغرب در سال 330 می‌انجامند.

پومپئوس

پومپئوس در آیه شانزدهم سرزمین جلال را فتح کرد، اما در بازه دوساله ۶۵ تا ۶۳ پیش از میلاد، پومپئوس، در تحقق دانیال، باب هشت، آیه نهم، در واقع «مشرق» و «سرزمین [جلال]» را فتح کرد، که نماد فتح مضاعف در آیه چهارم و ۱۹۸۹ بود.

مانع سوم برای روم بت‌پرست به دست آگوستوس قیصر به انجام خواهد رسید؛ همان که به سبب تشکیل نخستین تریومویرات رسمی روم، که نمایانگر نخستین اتحاد سه‌گانه رسمی در روم است، شناخته می‌شود. در سومین نشان راه رهبران روم است که این اتحاد سه‌گانه به‌طور رسمی در تاریخ روم ثبت می‌شود. در قانون یکشنبه در آیه شانزدهم است که اتحاد سه‌گانه اژدها، وحش و نبی کذاب برقرار می‌گردد، و آنگاه پرنده شرارت، چنان که زکریا بیان کرده است، بر جای خویش در شنعار بازنشاند می‌شود.

آگوستوس سزار نخستین تریومویرات رسمی روم را شکل داد، اما مورخان آن را تریومویرات دوم می‌نامند، زیرا ژولیوس سزار نیز تریومویراتی را پدید آورد، لیکن آن تریومویرات رسمی دولت روم نبود. نسبت ژولیوس و آگوستوس سزار، به منزله‌ی نمادهای اتحاد سه‌گانه‌ی اژدها، وحش و نبی کاذب در هنگام قانون قریب‌الوقوع یکشنبه، بدین‌گونه تمثیل می‌شود: ژولیوس در آغاز جنبش به‌جرا گذاشتن قانون یکشنبه و آگوستوس در پایان آن. این نسبت نبوی همچنین به‌وسیله‌ی محاصره‌ی سستیوس در سال ۶۷ نمایانده می‌شود که آنگاه محاصره‌ی تیتوس در پی آن آمد. ژولیوس سستیوس است و آگوستوس تیتوس است. ژولیوس و آگوستوس نمایانگر اتحاد سه‌گانه‌اند و سستیوس و تیتوس نمایانگر محاصره‌اند.

دوره‌ای که در آن جنبش برای قانون یکشنبه به‌طور نبوی آغاز می‌شود، در سال ۳۱۳ و با فرمان میلان است. سپس در سال ۳۲۱، در نقطه میانی آن دوره هفده‌ساله، نخستین قانون یکشنبه وضع می‌شود. گام سوم تقسیم آن پادشاهی به شرق و غرب - که نمایانگر تقسیم در ایالات متحده میان آنان است که نشان وحش یا مهر خدا را دریافت می‌کنند و آنان که دریافت نمی‌کنند - سال ۳۳۰ بود. سلسله‌ای از قوانین یکشنبه وجود دارد که به یک قانون یکشنبه منتهی می‌شوند، و ۳۲۱ نمایانگر نخستین قانون یکشنبه است که به آخرین قانون یکشنبه سال ۳۳۰ منجر می‌شود.

بر خلاف دوپست و پنجاه سال آنتیوخوس، دوپست و پنجاه سال نرون دوره‌ای را معین می‌کند که هشت سال تا نقطه میانی آن امتداد دارد - نقطه میانی‌ای که نخستین قانون روز یکشنبه است - و سپس نه سال پس از آن. بر اساس اصل خط بر خط، آنتیوخوس و نرون دو دوره را مشخص می‌سازند که با سه نشان راه نمایانده می‌شود. در هر دو خط، نشان راه نخستین و واپسین یکسان‌اند: فرمانی در

آغاز که با ازدواجی نشان‌گذاری شده بود و به طلاق انجامید، و نیز نبرد میان پادشاه شمال و پادشاه جنوب در ابتدا و در انتها. نخستین قانون روز یکشنبه سال ۳۲۱ که در میانه قرار دارد، باید همان جایی باشد که آنتیوخوس ایستاده است. او در پایان یک فرایند آزمون ایستاده است که یا ده سال نمایانده می‌شود، و این فرایند آزمون آنتیوخوس را به منزله هشتمی که از آن هفت است آشکار می‌سازد، آنگاه که او تصویری از وحش را شکل می‌دهد که خود نیز هشتمی است که از آن هفت است. در همان حال، یکصد و چهل و چهار هزار از فرایند آزمونی عبور می‌کنند و از کلیسای هفتم لائودکیه به کلیسای هشتم و فیلادلفیایی دگرگون می‌شوند.

در نخستین قانون یکشنبه، برپایی آن تصویر آغاز می‌شود و در قانون یکشنبه مکاشفه سیزده، آیه یازده، پایان می‌یابد؛ آیه‌ای که آغاز ایالات متحده را همچون بره، و پایان آن را چون اژدها، در تقابل می‌نهد. سیزده نماد عصیان است، و نماد عصیان در سیاق آیه یازده—یعنی ایالات متحده که چون اژدها سخن می‌گوید—نشان وحش است؛ حال آن‌که نماد آنان که مهر خدا را دارند، عدد یازده است. مکاشفه ۱۳:۱۱ جدایی کسانی را که در هنگام قانون یکشنبه، آنگاه که ایالات متحده چون اژدها سخن می‌گوید، یا نشان وحش را می‌پذیرند یا مهر خدا را، مشخص می‌سازد.

زمان آزمایش تصویر وحش نشانه‌های معینی دارد که فرارسیدن آن را مشخص می‌سازد و در عین حال پایان آن را نیز نمونه‌وار می‌نمایاند. از روزگار نوح تا عید کرناها، خدا هرگز تغییر نمی‌کند؛ او همواره پیش از فرارسیدن آن دوره، زمان آزمون را اعلام می‌کند. اعلانات او در کلام نبوی او یافت می‌شود. بیشتر ادونتیست‌ها (به‌گمانم) نمی‌دانند که اورشلیم در جریان ویرانی خود دو بار به محاصره درآمد، یا اینکه روز ویرانی نهایی همان روز سال بود که نبوکدنصر در پار نخست - آلفا - اورشلیم و معبد را ویران کرد. شاید همچنین ندانند که آن محاصره‌ها در اعیاد مقدس آغاز شدند و در عیدی مقدس پایان یافتند، یا اینکه مدت محاصره سه سال و نیم بود. اگر این واقعیات را ندانند، بعید می‌نماید که دریابند ژولوس قیصر آغاز زمان آزمایش تصویر وحش را در کامل‌ترین بازنمود آن مشخص می‌سازد. مرادم از «بازنمود کامل»، تحقق نهایی آن است.

همان دوره از سال ۱۸۸۸ تا قانون یکشنبه، و سپس بار دیگر از ۱۱ سپتامبر تا قانون یکشنبه، بازنمایی می‌شود؛ اما تحقق کامل دوره نبوی برپایی تصویر وحش، چنان‌که به وسیله قسطنطین کبیر در فاصله سال‌های ۳۱۳ تا ۳۳۰ نمایانده شده است، در دوره ریاست‌جمهوری هشتمین رئیس‌جمهور پس از زمان پایان در سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شود.

از نخستین قانون یکشنبه، دوره آزمون بر سر سبت و یکشنبه، در دوره‌ای متمثل در هفت سال آنتیوخوس، گسترش می‌یابد. هفت سال آنتیوخوس ضرب در نه سال نرون برابر با شصت‌وسه است، و در سال ۶۳ پیش از میلاد، پومپه سرزمین جلال را، در تحقق آیه شانزدهم باب یازدهم کتاب دانیال، فتح کرد. در هنگام قانون یکشنبه، نه پادشاه، ایالات متحده را به‌عنوان پادشاه برتر ده پادشاه که موافقت می‌کنند پادشاهی خود را به فاحشه‌ صور واگذارند، به رسمیت خواهند شناخت؛ و فاحشه صور سپس با همه پادشاهان زمین زنا خواهد کرد.

مطابق با ساختار نبوی مثل ده باکره، ازدواج وحش و نبی کاذب در سال 1989 محقق شد، لیکن در قانون یکشنبه این ازدواج به کمال می‌رسد. نمونه فرکتالی آن تاریخ، دوره داوری زندگان است که در 2001، در 9/11 آغاز شد. از آن نقطه تا قانون یکشنبه، در زمان آزمون صورت وحش—که همان زمان مهر کردن یکصد و چهل و چهار هزار نیز هست—داوری بر قوم عهدی خدا و نیز بر سرزمینی که ایشان برای تحقق نبوت عهد ابراهیم در آن ساکن بوده‌اند، به انجام می‌رسد. در آن دوره، کلیسای ادونتیست روز هفتم لائودکیه‌ای داوری می‌شود، و سپس آنان که خود را باکره می‌خوانند داوری می‌گردند. از این‌رو شاخ پروتستانیست داوری می‌شود، و این داوری در دوره‌ای صورت می‌گیرد که

نخست حزب دموکرات شاخ جمهوری تا 2024 دآوری شد، و اکنون دآوری جمهوری خواهان همان شاخ جمهوری در حال وقوع است. نظام مبتنی بر قانون اساسی همان وحشی است که دو شاخ را حمل می کند و در قانون یکشنبه دآوری می شود.

دوره ۱۹۸۹ تا قانون روز یکشنبه، در قالب فراکتالی از ۱۱ سپتامبر تا قانون روز یکشنبه بازنمایی شده است، اما تحقق کامل برپا داشتن تمثال وحش، در رئیس جمهور هشتم که «از هفت است» واقع می شود. هفده سال نرون، فراکتالی از تاریخ ۱۱ سپتامبر تا قانون روز یکشنبه است. هفده سال آنتیوخوس نیز چنین است. ازدواج ریگان و اتحاد پنهان، با اتحادی آشکار در دوره ریاست رئیس جمهور هشتم به انجام می رسد. نخستین ازدواج های آلفا و امگا در سال ۲۰۰۱ با قانون میهن پرستی نمادین شد، آنگاه که حقوق انگلیسی به حقوق رومی دگرگون گردید. ازدواج فرمان میلان، نشانگر آغاز تحقق کامل برپا داشتن تمثال وحش است. ساختار آن بر ساختار ازدواج ده باکره مبتنی است و نمایانگر ازدواج بدلی است که در جریان ازدواج حقیقی رخ می دهد.

زمان امتحان شبیهه وحش نمایانگر «امتحانی» است که باید پیش از آن که «مهر شویم» آن را بگذرانیم. نخست خانه خدا دآوری می شود و سپس، در هنگام قانون یکشنبه، آنان که بیرون از خانه خدا هستند دآوری می گردند. دوره دآوری نهایی، چه در خانه خدا و سپس در جماعت عظیم، با نخستین قانون یکشنبه آغاز می شود. در ایالات متحده نخستین قانون یکشنبه ای خواهد بود که آغاز تحقق کامل و نهایی دوره امتحان شبیهه وحش را رقم می زند؛ و آن دوره پس از آن در قانون یکشنبه ای که مکاشفه ۱۳:۱۱ را تحقق می بخشد، خاتمه می یابد. آن قانون یکشنبه، آخرین قانون یکشنبه در سرزمین پرچال است. آخرین قانون یکشنبه در سرزمین پرچال، نخستین قانون یکشنبه در جهان است و آغاز زمان امتحان شبیهه وحش را برای جهان نشان می دهد. زمان امتحان جهان، در قانون یکشنبه در ایالات متحده، در آیه یازدهم از باب سیزدهم، آغاز می شود. هنگامی که ایالات متحده در قانون یکشنبه به زودی فرارسنده، همچون اژدها «سخن می گوید»، آیات دوازده و به بعد آن باب، نمایانگر زمان امتحان شبیهه وحش برای جهان هستند.

از این رو، نبوت دویست و پنجاه ساله نرون، که با هفده سالی پایان می یابد که با فرمان سال ۳۱۳ آغاز می شود، و پس از آن نخستین قانون یکشنبه در ۳۲۱ و سپس تقسیم شرق و غرب در ۳۳۰ می آید، شایان توجه است. سه گام خط نرون ناظر به جفاست؛ نرون نماد جفاست و آن دوره دویست و پنجاه ساله نمایانگر کلیسای سمیرنه است که در سال ۳۱۳، آنگاه که کلیسای سازش فرا رسید، پایان یافت. گام سوم پایان یک پادشاهی را نشان می دهد، از این رو، هنگامی که بر ایالات متحده تطبیق می شود، نمایانگر قانون یکشنبه و گذار از پادشاهی ششم به پادشاهی های هفتم و هشتم است. و هنگامی که بر جهان تطبیق شود، نشانه سوم راه، خاتمه زمان فیض بشر است؛ امری که تمثیل آن، خاتمه زمان فیض برای ایالات متحده در آغاز دوره آزمایش جهان نسبت به تمثال وحش بود.

از این رو آگوستوس قیصر، سومین چهار فرمانروای رومی که به قانون یکشنبه منتهی می شوند - قانونی که، بنا بر آیه بیست و دوم، به وسیله صلیب نمایانده شده است - می تواند نمایانگر صلیب باشد، هرچند پس از او تیرریاس می آید که او نیز نمایانگر صلیب است. دوره آزمایش صورت وحش، آزمونی دوگانه است که نخست زمین را می آزماید و سپس دریا را. زمین، ایالات متحده آمریکا است و دریا، جهان.

آزمون «تصویر وحش» دو برابر شدن نشانه ها را پدید می آورد؛ جایی که آلفای دوره دوم، همچنین امگای دوره نخست است. ۳۲۱ نخستین قانون یکشنبه در تاریخ نبوتی بود، و در هفده سالی که معرف زمان آزمون «تصویر وحش» است، ۳۲۱ نخستین قانون یکشنبه در ایالات متحده آمریکا است که به قانون یکشنبه امگا در زمان آزمون «تصویر وحش» در سرزمین مجید منتهی می شود. با این همه، ۳۲۱

همچنین نخستین قانون یکشنبه برای جهان است؛ از این رو سال ۳۲۱ نقطه میانی هم آغاز و هم انجام زمان آزمون «تصویر وحش» را نشان می‌دهد. ۳۱۳ آغاز است، و آن آغاز، یک فرمان است که نماد قانون یکشنبه است. هفده سال نرون دوره‌ای از تشدید قوانین یکشنبه را تا پایان مهلت فیض برای بشر مشخص می‌کند.

این فرمان نماد نخستین قانون یکشنبه است که به بسته شدن مهلت می‌انجامد. پومپه در آیه شانزدهم یهودیه را تصرف کرد و بدین سان قانون یکشنبه را نمادپردازی نمود، و ژولیوس سزار نخستین تریوم‌ویرات را تشکیل داد؛ هرچند اتحادی سه‌گانه و غیررسمی بود، تاریخ‌نگاران همچنان آن را نخستین می‌شمارند. نماد اتحاد سه‌گانه قانون یکشنبه نزد ژولیوس سزار، نمونه‌ای از تریوم‌ویرات رسمی آگوستوس سزار بود که در پی آن، در هنگام صلیب، تیبریوس آمد. هر چهار فرمانروای رومی نماد قانون یکشنبه‌اند، همچنان که هر سه مرحله از هفده سال حکومت نرون نیز چنین‌اند.

پومپی با 1989 منطبق است؛ یولیوس با آیه یازدهم منطبق است؛ اوگوستوس با آیه پانزدهم و تیبریاس با آیه شانزدهم. روایت یولیوس در این آیات، یورش او به مصر و کلئوپاترا را نیز در بر می‌گیرد. این تاریخ به وسیله مارک آنتونی تکرار می‌شود. مارک آنتونی در زمانی که یولیوس سزار با بیست‌وسه ضربه خنجر ترور شد، ژنرال اصلی یولیوس سزار بود. عدد بیست‌وسه نمایانگر قانون یکشنبه است، و مرگ یولیوس با 23 زخم، پادشاهی‌ای است که در قانون یکشنبه به پایان می‌رسد. سپس مارک آنتونی، اوگوستوس سزار و مارکوس لپیداس نخستین تریوم‌ویرات رسمی را برای انتقام مرگ او تشکیل دادند. یکی از آن قدرت‌های سه‌گانه، مارک آنتونی، قرار بود مواجهه یولیوس با مصر و کلئوپاترا را تکرار کند.

خواه ژولیوس باشد یا مارک آنتونی، هر دو نماد روم‌اند، و کلئوپاترا نماد مصر و یونان بود. او نماینده فرمانروایی یونانی در مصر بود؛ هر دو نماد اژدها، حال آنکه ژولیوس و مارک آنتونی نمادهای وحش‌اند. کلئوپاترا، به مثابه زن در این رابطه، کلیسا بود، و بدین سان ژولیوس و مارک آنتونی دولت را تشکیل می‌دادند. کلئوپاترا نمایانگر زنی است که دو بار از عاشقان رومی شاهانه خود جدا می‌شود: نخست در 1798، و سپس در پایان مهلت آزمایش، هنگامی که به پایان خود می‌رسد و کسی برای یاری‌اش نیست. زوال نهایی او در نبرد آکتیوم در 31 ق.م. است. پیروز نبرد آکتیوم آگوستوس قیصر بود؛ پس درمی‌یابیم که پومپی در مصر مرد، ژولیوس در مصر با کلئوپاترا مواجه‌ای داشت، و این امر در تاریخ مارک آنتونی تکرار شد؛ سپس آگوستوس قیصر آن رابطه را در آکتیوم پایان داد. آکتیوم شریعت یکشنبه را مشخص می‌سازد، زیرا در نبرد آکتیوم بود که سومین مانع برای روم برداشته شد، و روم مشترک امپراتوری آغاز به فرمانروایی کرد برای سیصد و شصت سال، در تحقق دانیال 11:24.

پومپیوس بر دو مانع نخست فائق آمد و آگوستوس بر سومین.

و از یکی از آنها شاخی کوچک بیرون آمد که به‌غایت بزرگ شد، به سوی جنوب، و به سوی شرق، و به سوی سرزمین دلپسند. دانیال ۸:۹.

پومپه برابر با سال ۱۹۸۹ است؛ نخستین نشانه راه از سه قدرت سیاسی که رُم معاصر باید، آنگاه که زخم مرگبارش التیام می‌یابد، بر آن‌ها غلبه کند. این سه، بر پایه آیه چهل‌ویکم از باب یازدهم دانیال، عبارت‌اند از اتحاد جماهیر شوروی، سپس ایالات متحده، و نیز سازمان ملل متحد. جنگاوری قدرت پاپی سیاسی و دینی است، و بنا بر نبوت، اقتدار دینی ایالات متحده آنگاه مغلوب شد که اتحاد پنهانی ریگان و پاپ ژان پل دوم تحقق یافت. هدف دستگاه پاپی شامل سه مانع سیاسی و سه قدرت دینی است. در سال ۱۹۸۹ یکی از آن سه قدرت سیاسی از میان برکنده شد؛ پروتستان‌تیسیم—واژه‌ای که به معنای اعتراض به رُم است—نیز در همان تاریخ به دست رئیس‌جمهور ایالات متحده از میان برکنده شد. آن سه قدرت سیاسی عبارت‌اند از اتحاد جماهیر شوروی، ایالات متحده و سازمان ملل متحد؛ و

اهداف دینی عبارت‌اند از پروتستانتیسم، به همراه ادیان گوناگون ازدها که همگی در حکم روح‌باوری محسوب می‌شوند. سه دین که جهان را به سوی هرچندون سوق می‌دهند عبارت‌اند از پروتستانتیسم مرتد، کاتولیسیسم و روح‌باوری؛ و کشمکش‌های درونی قدرت‌پایی میان ایدئولوژی محافظه‌کار و لیبرال در درون کلیسایشان، همراه با شقاق‌های کاتولیسیسم ارتدوکس، مانعی دینی است، و دو مانع دینی دیگر که کاتولیسیسم باید بر آنها چیره شود، پروتستانتیسم مرتد و روح‌باوری‌اند. پروتستانتیسم در سال ۱۹۸۹ از میان برکنده شد.

اگر کشمکش‌های درونی کاتولیسیسم، آن‌گونه که در نبوت‌های گوناگون کاتولیکی برگرفته از پیام‌های فاطیما بازنمایی شده‌اند، از تلاش‌های وی برای فائق آمدن بر قدرت‌های دینی بیرون از دین خویش جدا شوند، آنگاه پیروزی آلفای وی بر پروتستانتیسم ائتلاف پنهانی ریگان بود و پیروزی امگای وی ائتلاف علنی ۲۰۲۵ بود. کشمکش‌های وی با کلیساهای ارتدوکس نیز از پیروزی نخستین در سال ۱۹۸۹ تا پیروزی نهایی در پانویوم بازنمایی شده‌اند.

پومپی با سال ۱۹۸۹ انطباق دارد، و دو پیروزی او بر "مشرق و سرزمین دلپذیر"، آن‌گونه که دانیال آنان را در باب هشت، آیه نه، معرفی می‌کند، نمایانگر پیروزی روحانی و سیاسی پاپیت بر اتحاد جماهیر شوروی سابق، و نیز پیروزی روحانی همراه آن بر سرزمین جلال پروتستانتیسم مدعی است. ژولیوس قیصر در رافیا شکست خواهد خورد، همان‌گونه که آنتیوخوس سوم شکست خورد، و همان‌گونه که زلنسکی نیز شکست خواهد خورد. ژولیوس موضوع آیات هفده تا نوزده است، و سپس آگوستوس قیصر به‌عنوان برپا دارنده خراج‌ها برمی‌خیزد. تیرریاس قیصر در زمان صلیب سلطنت می‌کند، پس تیرریاس قانون یکشنبه آیه شانزده است.

این امر آگوستوس را با پانویوم آیه پانزدهم، و نبرد رافیا در آیه یازدهم را با ژولیوس همسو می‌سازد. نبرد پانویوم، جنگ جهانی سوم است که اندکی پیش از قانون یکشنبه آیه شانزدهم آغاز می‌شود، اما سپس به نبرد آکتیوم تبدیل می‌گردد. پانویوم نبرد زمین بود (ایالات متحده) و آکتیوم نبرد دریا بود (جهان). آگوستوس در پانویوم در سلسله چهار فرمانروای رومی بازنمایی شده است، و او در آکتیوم رهبر واقعی بود. در پانویوم، آنتیوخوس با مصر که متحد روم بود، درگیر شد؛ و در آکتیوم، آگوستوس با مصر (کلئوپاترا) که متحد روم (مارک آنتونی) بود، درگیر شد. این بدان معناست که پومپه نماینده آیه چهل تا سال ۱۹۸۹ است و تیرریاس نماینده قانون یکشنبه آیه چهل و یکم است. ژولیوس سزار در سال ۲۰۱۴، هنگامی که جنگ اوکراین آغاز شد، پدیدار گردید؛ چنان‌که به‌گونه‌ای نمادین در نبرد رافیا در ۲۱۷ پیش از میلاد نمونه‌وار شده بود.

این امر نشان می‌دهد که آیات هفده تا بیست‌ودو در سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شوند و با قانون یکشنبه خاتمه می‌یابند، و از این رو همان تاریخی هستند که با «تاریخ پنهان» آیه چهل مطابقت دارد. خط نبوتی مکابیان نیز با همان «تاریخ پنهان» همسو است. خط فرمانروایان روم، روم مدرن را معرفی می‌کند، یعنی وحش مکاشفه فصل شانزدهم؛ و خط مکابیان، زمین مجید را، یعنی نبی کاذب مکاشفه فصل شانزدهم، توصیف می‌کند. خط سه نبرد، پیروزی بر پادشاه جنوب، یعنی ازدهای مکاشفه فصل شانزدهم، را مشخص می‌سازد.

آن سه خط، نمایانگر سه قدرتی هستند که جهان را به سوی آرماگدون سوق می‌دهند و در آیه چهل بدین‌گونه مُمَثَل شده‌اند: پادشاه جنوب، یعنی ازدها؛ پادشاه شمال، یعنی وحش؛ و ارابه‌ها، سواران و کشتی‌ها، یعنی نبی کاذب. سه خط آیات ۱۰ تا ۲۳، سه قدرت را در تاریخ پنهان آیه ۴۰ باز می‌نمایند؛ که چیزی جز تصویری پیوسته از سه موضوع بازنموده در تاریخ آشکار آیه ۴۰ نیستند.

آیه اول

آیات یک تا چهار، «زمان پایان» را در سال ۱۹۸۹ تعیین می‌کنند و نیز از همان نقطه آغاز، هشت رئیس‌جمهور ایالات متحده را معرفی می‌کنند و سرانجام با هشتمین ایشان، که آخرین و به‌مراتب ثروتمندتر است، به پایان می‌رسند. در آیه چهارم، آن پادشاه پادشاه جهان می‌گردد؛ چنان‌که این امر در اسکندر کبیر، شاه آخاب، ده پادشاه مکاشفه فصل هفده، ده قبیله مزمور هشتاد و سه، و ده قومی که در نخستین گام عهد خدا با ابرام در پیدایش ۱۸:۱۵-۲۱ به‌عنوان نماد جهان معرفی شده‌اند، نمایان است.

آیات ۱ تا ۴ بیانگر تاریخ از سال ۱۹۸۹ تا رسیدن به اتحاد سه‌گانه در قانون روز یکشنبه در آیه ۴۱ هستند، و از این رو با چهار فرمانروای رومی، خط مکابیان و نیز با سه نبرد آیات ۱۰ تا ۱۵ که در مجموع تاریخ پنهان آیه ۴۰ را تشکیل می‌دهند، مطابقت دارند.

آیات پنج تا نه خطی پیشگویانه را ترسیم می‌کنند که تاریخ ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ را به‌تمامی بازنمایی می‌کند و منطق تاریخی و پیشگویانه لازم را برای فهم اهمیت «وقت آخر» در آیه چهارم فراهم می‌آورد. آن منطق، آیه ده را به‌منزله تلافی برای تاریخ آیات پنج تا نه توضیح می‌دهد و بدین‌سان منطق سال ۱۹۸۹ را تعریف می‌کند. بدین معناست که آیات یک تا بیست‌وسه از باب یازدهم دانیال، نمایانگر پنج خط پیشگویانه‌اند که با تاریخ مستور آیه چهارم هم‌راستا هستند. چهار آیه نخست درباره ترامپ است، هشتمین رئیس‌جمهور که از آن هفت است، که مقدر است در پادشاهی هفتم باب هفدهم مکاشفه، پادشاه بر ده پادشاه گردد.

آیات پنج تا ده تاریخی را که به ۱۷۹۸ منتهی می‌شود و تا ۱۹۸۹ امتداد می‌یابد، مشخص می‌کنند، و این همان تاریخ آیه چهارم است. آیات ده تا پانزده تاریخی از سه جنگ نیابتی را مشخص می‌کنند که از ۱۹۸۹ آغاز می‌شود، دومی در ۲۰۱۴ آغاز می‌شود، سپس در ۲۰۱۵ غنی‌ترین رئیس‌جمهور به‌پا خاست. همان غنی‌ترین رئیس‌جمهور در ۲۰۲۰ به قتل رسید، و در ۲۰۲۲ جنگ رافیا تشدید یافت، سپس آن غنی‌ترین رئیس‌جمهور در ۲۰۲۴ بازگشت، و در ۲۰۲۵ سر و وحش و سر تصویر وحش هر دو تحلیف شدند.

این موارد را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.